

Dosarul nr. 2ra-1772/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – C. Ursachi

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului
judecători

Svetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Siderenco Maxim în interesele Societății pe Acțiuni „Banca de Economii” în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Banca de Economii” împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 29 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

SA „Banca de Economii” la data de 30 septembrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile (f.d. 3-5).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că la data de 30 noiembrie 2012 SA „Banca de Economii” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Dumbrava Nord” și SRL „Șalim&Co” privind încasarea datoriei, care rezultă din contractele de fidejusiune nr. 06-06/1/45-f1 din 23 iulie 2010 și nr. 06-06/1/45-f din 23 iulie 2010, prin care SRL „Dumbrava Nord” și SRL „Șalim&Co” au garantat executarea obligațiilor creditoriale asumate de SRL „Digomobil” conform contractului de credit nr. 06-06/1/45 din 23 iulie 2010.

Debitorii fidejursori prin acțiunile reconvenționale au contestat contractele de fidejusiune.

La data de 06 iunie 2015 instanța de judecată a examinat cauza în fond, a admis integral acțiunea băncii și a respins acțiunile reconvenționale depuse de către SRL „Dumbrava Nord” și SRL „Șalim&Co”. Hotărîrea a fost contestată cu apel.

Reclamanta indică, că de la data de 30 noiembrie 2012 și pînă la data depunerii prezentei cereri, aproape 3 ani după intentarea acțiunii nu este emisă o decizie judiciară definitivă, iar SA „Banca de Economii” este în imposibilitate de a-și stinge creanța exigibilă.

Prin hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din data de 23 decembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 132).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 20 ianuarie 2016 SA „Banca de Economii” a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărîrii contestate, cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie constatat faptul încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile (f.d. 136-137).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 29 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către SA „Banca de Economii”, s-a menținut hotărîrea Judecătoria Buiucanii mun. Chișinău din data de 23 decembrie 2015 (f.d. 156).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că reclamanta pretinde la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile.

Colegiul a constatat, că la data de 30 noiembrie 2012 SA „Banca de Economii” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Dumbrava Nord” și SRL „Șalim&Co” cu privire la încasarea datoriei. Pîrîtul SRL „Dumbrava Nord” a depus acțiune reconvențională împotriva SA „Banca de Economii” cu privire la recunoașterea nulă a contractului de fidejusiune nr. 06-06/1/45-f din 23 iulie 2010. Pîrîtul SRL „Șalim&Co” a depus cerere reconvențională împotriva SA „Banca de Economii” cu privire la recunoașterea nulă a contractului de fidejusiune nr. 06-06/1/45-f1 din 23 iulie 2010.

Colegiul a reținut, că cauza este de o complexitate sporită, instanța de fond a avut un comportament diligent, care nu a dus la tergiversarea examinării cauzei, ședințele de judecată fiind numite consecutiv la intervale de timp rezonabile. Pe parcursul examinării cauzei instanța de judecată a amînat ședințele doar din motive întemeiate, fiind asigurat dreptul participanților la un proces echitabil.

Astfel, litigiul dintre bancă și debitorii fidejursori a fost examinat în termen rezonabil.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 06 iunie 2016 avocatul Siderenco Maxim în interesele SA „Băncii de Economii” a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea deciziei contestate și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată (f.d. 165-167).

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat, că instanța de judecată, care examinează pricina cu privire la încălcarea termenului rezonabil urmează să aprecieze situația nu doar din poziția dacă a fost încălcat termenul de judecare din vina instanței de judecată sau nu, dar și din poziția dacă termenul judecării pricinii a fost încălcat din cauza acțiunilor abuzive ale altor participanți la proces, ceea ce în opinia recurentului a avut loc în prezenta speță.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 martie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 11 aprilie 2016 (f.d. 163).

În aceste circumstanțe recursul depus la 02 iunie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „ Banca de Economii” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele judecătorești au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de

recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SA „Banca de Economii” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Banca de Economii” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Banca de Economii” împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas